

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobců: **a) Mgr. J. Č., b) O. Č., c) Mgr. J. Č., d) H. Č.**, žalobci c) a d) zast. Mgr. Jaroslavem Čapkem, advokátem, se sídlem Komenského 241/35, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2024, č. j. KUKHK-24087/KP/2024-10, a o návrhu na vyslovení nicotnosti výnosu Ministerstva kultury ČSR ze dne 21. 12. 1987, č. j. 16 417/87-VI/1, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 3. 2025, č. j. 30 A 73/2024-86,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Hradce Králové rozhodnutím ze dne 7. 6. 2024 posoudil záměr žalobců spočívající v umístění fotovoltaických panelů na jihovýchodní části střechy domu na adrese K. č.p. X, H. K., stojícího na pozemku parc. č. X, k. ú. H. K., jako nepřípustný z hlediska zájmů památkové péče, a to v rámci řízení vedeného podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Uvedený dům se nachází na území Městské památkové rezervace Hradec Králové, prohlášené výnosem Ministerstva kultury ČSR ze dne 21. 12. 1987, č. j. 16 417/87-VI/1 (dále jen „výnos“).

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 9. 2024, č. j. KUKHK-24087/KP/2024-10 (dále jen „napadené rozhodnutí“), potvrdil rozhodnutí magistrátu a odvolání žalobců zamítl.

[3] Žalobci brojili proti napadenému rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), a navrhli vyslovení nicotnosti výnosu. Krajský soud návrh žalobců na vyslovení nicotnosti odmítl a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[4] Žalobci nyní proti tomuto rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) brojí kasační stížností. Žalobci a), c) a d) (dále společně jen „stěžovatelé“) v ní mimo jiné uvádějí, že ji podávají i jménem žalobkyně b), která dne 14. 5. 2025 zemřela.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatelů a), c) a d) k závěru, že byla podána opožděně.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 106 odst. 4 téhož zákona, *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.* Konečně podle § 40 odst. 4 s. ř. s., *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[7] Ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručenek na č. l. 92) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek adresovaný stěžovateli a), který byl rovněž obecným zmocněncem žalobkyně b), mu byl doručen do vlastních rukou dne 25. 4. 2025. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti podle výše citovaného § 106 odst. 2 s. ř. s. pak v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu této lhůty, tedy na čtvrtek 9. 5. 2025. Stěžovateli c), který byl v řízení o žalobě současně obecným zmocněncem stěžovatelky d), byl napadený rozsudek doručen do vlastních rukou tzv. fikcí doručení. Stěžovatel c) nebyl při doručování napadeného rozsudku zastižen, písemnost tudíž byla uložena na poště a připravena k vyzvednutí dne 25. 4. 2025. Ode dne 26. 4. 2025 počala plynout lhůta 10 dnů, po kterou byla zásilka na poště uložena v souladu s § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Tato lhůta uplynula v pondělí 5. 5. 2025, kdy se písemnost považovala za doručenou. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. tudíž připadl na pondělí 19. 5. 2025.

[8] K tomu, aby bylo možno kasační stížnost stěžovatelů považovat za včasnou musela být stěžovatelem a) podána nejpozději dne 9. 5. 2025 a stěžovatelem c) a stěžovatelkou d) nejpozději dne 19. 5. 2025, a to buď u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Společnou kasační stížnost však tito stěžovatelé podali až dne 26. 5. 2025 (viz č. l. 5 spisu Nejvyššího správního soudu). K podání kasační stížnosti tedy došlo opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.).

[9] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.* Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost stěžovatelů a), c) a d) odmítl.

[10] V případě žalobkyně b) nejsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti, neboť tato nemá způsobilost být účastníkem tohoto řízení.

pokračování

[11] Podle § 23 občanského zákoníku, *člověk má právní osobnost od narození až do smrti.*

[12] Podle § 19 o. s. ř. (který se v souladu s § 64 s. ř. s. použije přiměřeně i v soudním řízení správním), *způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má právní osobnost; jinak jen ten, komu ji zákon přiznává.*

[13] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

[14] Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu ověřil, že napadený rozsudek nabyl právní moci dne 5. 5. 2025. Z výpisu z centrální evidence obyvatel pak ověřil (viz č. l. 24-25 spisu Nejvyššího správního soudu), že žalobkyně zemřela dne 14. 5. 2025, tedy po právní moci napadeného rozsudku. Stěžovatel a) za žalobkyni b) podal kasační stížnost až po její smrti dne 26. 5. 2025. V té době již v souladu s citovaným § 23 občanského zákoníku tato žalobkyně právní osobnost neměla, nemohla být tudíž účastníkem řízení a podat kasační stížnost.

[15] Nejvyšší správní soud tudíž tuto kasační stížnost žalobkyně b) odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť žalobkyně b) v době podání kasační stížnosti neměla způsobilost být účastníkem řízení, přičemž nedostatek této podmínky nebylo možno odstranit.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu